

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 22/2017
20.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана ба став 3. Закона о превозу у друмском саобраћају кажњив по члану 49. став 3. у вези става 1. тачка 7) Закона о превозу у друмском саобраћају, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.102/17 од 05.07.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду, Одељење у Гроцкој 203Пр.бр.20030/16 од 25.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.102/17 од 05.07.2017. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Београду, Одељење у Гроцкој 203Пр.бр.20030/16 од 25.07.2016. године, тако што се, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана ба став 3. Закона о превозу у друмском саобраћају кажњив по члану 49. став 3. у вези става 1. тачка 7) Закона о превозу у друмском саобраћају **ОБУСТАВЉА.**

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду, Одељење у Гроцкој 203Пр.бр.20030/16 од 25.07.2016. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана ба став 3. Закона о превозу у друмском саобраћају кажњив по члану 49. став 3. у вези става 1. тачка 7) Закона о превозу у друмском саобраћају и осуђен је на новчану казну у износу од 80.000,00 (осамдесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде

или ће у супротном суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом наплате принудним путем. Првостепени прекршајни суд је на наведену пресуду ставио клаузулу правноснажности са даном 08.08.2016. године, одређујући да је иста извршна дана 24.08.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.102/17 од 05.07.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, те преиначи правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду, Одељење у Гроцкој 203Пр.бр.20030/16 од 25.07.2016. године тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка, обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 6а став 3. Закона о превозу у друмском саобраћају кажњив по члану 49. став 3. у вези става 1. тачка 7) Закона о превозу у друмском саобраћају.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је Прекршајни суд у Београду, Одељење у Гроцкој као првостепени на штету окривљеног АА учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима. Ово са разлога јер је првостепени суд у току прекршајног поступка, приликом поступка доставе првостепене пресуде, повредио право одбране окривљеног, на тај начин што првостепену пресуду није доставио браниоцу окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке у том прекршајном поступку.

Наиме, одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима, између осталог, прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Из списка предмета произилази да је Градска управа Града Београда, Секретаријат за инспекцијске послове, Сектор за саобраћајни инспекцијски надзор, Одељење друмског саобраћаја поднела Прекршајном суду у Београду захтев за покретање прекршајног поступка X-07 број:3472-3012/2014 од 02.09.2014.године против окривљеног АА због прекршаја из члана 6а став 3. кажњив по члану 49. став 3. у вези става 1. тачка 7) Закона о превозу у друмском саобраћају, након чега је суд донео решење 93-Пр.бр.116964/14 од 03.11.2014. године о покретању прекршајног поступка против окривљеног за наведени прекршај.

Надаље, из списка предмета произилази да је окривљени АА заједно са браниоцем - адвокатом Александром Тасић доставио Прекршајном суду у Београду дана 19.07.2016. године заједничку писану одбрану коју су потписали окривљени и бранилац, те да је у прилогу исте достављено и уредно пуномоћје којим је окривљени овластио адвоката Александру Тасић да га заступа и брани пред Прекршајним судом у Београду по предмету који се води под бројем Пр.бр.116964/14. Након тога, Прекршајни суд у Београду, Одељење у Гроцкој је донео пресуду 203Пр.бр.20030/16 од 25.07.2016. године којом је окривљеног огласио одговорним за учињени прекршај и осудио га на новчану казну, с тим што је суд, иако обавештен на напред описани начин да је окривљени ангажовао браниоца, првостепену пресуду доставио само окривљеном АА дана 27.07.2016. године, а што произилази из повратнице која се налази у списима предмета, али не и његовом браниоцу - адвокату Александри Тасић, чиме је повређено право на одбрану окривљеног. Како окривљени није изјавио жалбу, првостепени прекршајни суд је на првостепену пресуду ставио клаузулу правноснажности са даном 08.08.2016. године, одређујући да је иста извршна дана 24.08.2016. године, а затим је донео решење Ипр.бр.753/16 од 08.09.2016. године којим је окривљеном новчану казну у износу од 80.000,00 динара која му је изречена наведеном пресудом заменио у казну затвора у трајању од 60 дана.

Међутим, наведено поступање првостепеног суда који је своју пресуду доставио само окривљеном АА и то дана 27.07.2016. године, али не и његовом браниоцу - адвокату Александри Тасић, чије ангажовање као браниоца окривљеног је било познато суду, очигледно је утицало на законитост поступања првостепеног суда приликом поступка достављања првостепене пресуде и имало је за последицу

да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да као овлашћено лице, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе редовни правни лек - жалбу против првостепене пресуде у корист окривљеног, о којој би одлучивао другостепени суд. Због оваквог незаконитог поступања првостепеног суда у току прекршајног поступка, повређено је право одбране окривљеног АА, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке, чиме је на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, а на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка првостепена пресуда у конкретном случају није могла бити снабдевена клаузулом правноснажности, па би предмет стога требало вратити првостепеном суду ради отклањања пропуста у погледу достављања првостепене пресуде браниоцу окривљеног, како би се истом омогућило да искористи своје законско право на изјављивање жалбе у корист окривљеног.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 17.08.2014. године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеком дана 17.08.2016. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, те се прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијану пресуду Прекршајног суда у Београду, Одељење у Гроцкој 203Пр.бр.20030/16 од 25.07.2016. године, тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана ба став 3. Закона о превозу у друмском саобраћају кажњив по члану 49. став 3. у вези става 1. тачка 7) Закона о превозу у друмском саобраћају.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић